

Stk. 6. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft på Færøerne med de ændringer, som måtte være nødvendige som følge af øernes særlige forhold. Indtil loven træder i kraft på Færøerne, er de hos rigsmyndig-

heder beroende sager om færøske anliggender, der i henhold til forannævnte bestemmelser ville være underkastet offentlighedsprincippet, undtaget herfra.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Ved lov nr. 141 af 13. maj 1964 gennemførtes regler om partsoffentlighed i forvaltningen. (Folketingstidende 1963-64, sp. 3454, 3964, 4812 og 5033, tillæg A. sp. 1345, tillæg B, sp. 661 og 747, tillæg C. sp. 417). Efter forslagsstillernes opfattelse har loven om partsoffentlighed i forvaltningen i de forløbne år virket tilfredsstillende, hvorfor man finder, at der allerede nu bør tages skridt til gennemførelse af yderligere offentlighed i forvaltningen.

Lovforslaget svarer bortset fra et enkelt punkt i det hele til det udkast til lov om offentlighed i forvaltningen, som blev udarbejdet af den af statsministeriet den 25. februar 1956 nedsatte kommission (betænkning nr. 325/1963, side 58 ff.). Lovforslaget indeholder dog ikke udkastets bestemmelse om, at sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste undtages fra det almindelige offentlighedsprincip. Mindretallet henviser i denne forbindelse til den af mindretallet i den nævnte kommissionsbetænkning side 53 afgivne udtalelse, som man ganske kan tilslutte sig.

De nedenstående bemærkninger svarer til de af kommissionen udarbejdede bemærkninger til de enkelte bestemmelser, som forslagsstillerne kan tiltræde, og som man har fundet det rimeligt at medtage. Der er dog sket enkelte ajourføringer af lovbestemmelser. Det til § 6 nævnte spørgsmål om opretholdelse af lov nr. 141 af 13. maj 1964 om partsoffentlighed i forvaltningen sammen med en almindelig lov om offentlighed i forvaltningen vil forslagsstillerne være villige til at forhandle om. Man er imidlertid gået ud fra, at loven om partsoffentlighed skal ophæves, jfr. forslagets § 10.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Denne bestemmelse fastslår lovens hovedprincip, hvorefter enhver dansk statsborger efter begæring har ret til at blive gjort bekendt med dokumenter i sager, der er eller har været til behandling i den offentlige forvaltning.

Udtrykket „den offentlige forvaltning“ tager ikke

sigte alene på statens og kommunernes almindelige forvaltningsvirksomhed, men også på forvaltningsvirksomhed, som er knyttet til særlige forvaltningsenheder, såsom købstadkommunale havne, selvejende kirker, overformynderiet, statsanstalten for livsforsikring, forsorgscentre m. v. Udtrykket omfatter ikke blot sådan virksomhed, som går ud på at træffe bindende beslutninger, men også anden offentlig virksomhed, såsom trafikvirksomhed, undervisning, byggevirksomhed og landbrug.

Loven finder således anvendelse på hele den forvaltningsmæssige virksomhed, dog at den ikke omfatter den del af forvaltningen, der er henlagt til de almindelige domstole. Loven gælder, uanset om virksomheden er af domstolslignende karakter, og hvad enten den udøves af almindelige forvaltningsmyndigheder eller af særlige nævn, udvalg eller lignende, f. eks. taksationskommissioner, landvæsenskommissioner, ankenævn m. v. Også midlertidige udvalgs og kommissioners virksomhed er omfattet af lovens bestemmelser, ligesom organer, hvis virksomhed udelukkende er af konsultativ karakter, f. eks. retslægerådet, vil være omfattet af loven.

Uden for lovens virksomhedsområde falder folketingets, herunder statsrevisionens, dokumenter, hvorimod revisionsdepartementerne og folketingets ombudsmand er omfattet af bestemmelserne.

Koncessionerede selskaber og selskaber, hvori det offentlige er aktionær eller interessent eller lignende, vil ikke, uanset arten af den virksomhed, de udøver, være omfattet af lovens bestemmelser. De kommunale fællesskaber, som er oprettet i selskabsform, f. eks. kraftværker, vil også være undtaget.

Den myndighed, over for hvilken begæring fremsættes, er kun forpligtet til at meddele oplysninger, hvis den er i besiddelse af det pågældende dokument eller en genpart af dokumentet. Af dokumenter, som er udfærdiget af den pågældende myndighed, kan afskrift altid begæres. Det er den myndighed, der har et dokument i hænde, som — eventuelt efter indhentet udtalelse fra den myndighed, som skal træffe afgørelse i den pågældende